

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς 4ε. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΥΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτισις ἀπορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπροδίνην, διηγητὴν
Ὀδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (περὶ τῆς κτηνῆς βίβλου τῆς
Γαλλίας. — Μικρὰ Ἀσία (ἡ Καρία ἢ πόλις
Μύλασα). — Ἐλπίσωμεν ἐπὶ τὸν Θεὸν τῶν
πατέρων ἡμῶν. (ἐπιστολὴ Ἑλλήνων Μητρο-
πολίτου ἐν Μακεδονίᾳ). — Ὁ Ἑλληνομυδὸς
καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν
Μακεδονίᾳ. (ἄρθρον τῆς «ἐφημ. τῆς Κολο-
νίας»). — Ὁ «Ἀγὼν» ἐν τῇ Ἀλυτρώτῃ.
(οἰκίαις ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας).
— Ἀνὸρθωσις τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τη-
λεγραφικῆς ὑπηρεσίας. — Ἀγγέλματα
καὶ θρόνοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1903.

Ποῖον εἶναι τὸ κυοφορούμενον σχέδιον τῶν
ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ ἐπιβλητέων μεταρ-
ρυθμίσεων, ποῖος ὁ δι' αὐτῶν ἐπιδιωκόμενος
ἀπώτερος σκοπός, δὲν εἶναι πλέον ἀνάγκη νὰ
μάθωμεν τοῦτο παρὰ τῶν ῥωσικῶν ἐφημερί-
δων ἢ τῶν δημοσιογραφικῶν ὁργάνων τοῦ Μι-
χαηλῶσκη ἢ τοῦ Σαράφωφ μετὰ τὴν δημο-
σίευσιν τῆς κτηνῆς βίβλου τῆς Γαλλίας.

Δὲν γινώσκωμεν κατὰ ποίαν συνθήκην με-
ταξὺ τῶν Κρατῶν καὶ ἐκ τίνος ἱστορικοῦ λό-
γου ἡ Γαλλία προετίμησε διὰ τὰς διαπλωμα-
τικὰς αὐτῆς βίβλους τὸ κτήριον χρώμα, ἀλλ'
ἀνεπίδεκτον οἷας δὴποτε ἀντιλογίας κατέστη,
ὅτι σπανίως συνέπεσε περιεχόμενον βιβλίου μετὰ
τοσαύτης εὐαρμοσύνης πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν αὐ-
τοῦ χρώμα. Κτηνὴν λέγεται καὶ κτηνὴν εἶναι
ἡ διπλωματικὴ τῆς Γαλλίας βίβλος, κτηνὴν
ἐκ δουλοφροσύνης καὶ εὐτελείας, κτηνὴν ἐκ
τῆς πληθώρας τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ὑποκρι-
σίας, κτηνὴν ἐκ τῆς παραγνωρίσεως τοῦ δι-
καίου καὶ ἐκ τῆς ὑπερηφανείας προθυμίας τῶν
δημοκρατικῶν Γάλλων πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῆς
δεσποτικότητος συμμάχου αὐτῶν.

Σειρὰ δὲ γεγονότων ἐν τῇ προσθίᾳ Ἀνα-
τολῇ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐπέισε
τοὺς πάντας, ὅτι ἡ μεγάλη λατινικὴ δημο-
κρατία πτήσσοις παρὰ τῶν κολοσσίων προ-
δῶν ἐν τῇ οἰκονομικῇ σταδίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀνα-
πτύξει τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῶν γει-
τόνων αὐτῆς τευτόνων, προσεκολλήθη εἰς τὴν
αὐτοκρατορίαν τοῦ βορρᾶ ὡς εἰς σάνίδα σωτη-
ρίας, χαίρειν ἐάσσατο τὰς παραδόσεις τῶν τε
αὐτοκρατορικῶν χρόνων, καὶ τῶν χρόνων καθ'
οὓς οἱ Ἀδριανῶν βασιλεῖς διεσάλπίζον ἀνὰ
τὰς ἀκτὰς συμπαῆς τῆς Μεσογείου τὸ ὄνομα
τῆς Γαλλίας ὡς ἰσοδύναμον πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ
προστάτου τῶν δικαίων τῶν τυραννουμένων
λαῶν τῆς βαρβαροκρατουμένης Ἀνατολῆς.

Οἱ χρόνοι τῆς μεγαλοφροσύνης παρήλθον
καὶ τὸ γόητρον τῆς Γαλλίας περιώρισθη ἐν τοῖς
καθ' ἡμᾶς χρόνοις εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐν
τῇ Ἀνατολῇ ῥαδιουργιῶν τῶν θρησκευτικῶν
ταγμάτων κατὰ τῆς θρησκείας καὶ τῆς γλώσ-
σης τῶν δεινολωμένων λαῶν, τῶν ταγματῶν
ἐκείνων, ἅτινα ἐν τούτοις ἐκδιώκει ἐκ τοῦ ἐδά-
φους αὐτῆς ὡς λύμην καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν
οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων μεγαλεπήδων Γάλ-
λων τυχοδιωκτῶν.

Καὶ εἶναι μὲν δικαίωμα τῆς Γαλλίας νὰ πα-
ραιτηθῇ πάσης αὐτῆς ἀξιώσεως, ὅπως κρα-
ταῖον ἀσκήσῃ τὸ κύρος αὐτῆς ἐν τῇ λύσει τῶν
διεθνῶν προβλημάτων, ἅτινα ἐγείρονται ἐν τῇ
νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ, ἐν τῇ γωνίᾳ ταύτῃ,
ἥς ἡ γεωγραφικὴ σπουδαιότης κατεδείχθη ὑπὸ
τῆς ἱστορίας τριῶν χιλιῶδων ἐτῶν τοιαύτην,
ὥστε ἡ τύχη αὐτῆς νὰ συνδέηται ἀναποσπά-
τως πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν
πάντων τῶν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου
οἰκούντων λαῶν τῆς Εὐρώπης· εἶναι ἀναφαί-
ρετον δικαίωμα τῆς Γαλλίας νὰ μὴ βλέπῃ ἐξ
ἀνηκούστου τυφλότητος, ὅτι ἀφῆλυσεν ἐλεύ-
θερον τὸ στάδιον εἰς τὴν σλαβικὴν βαρβαρό-
τητα, ὅπως κατέλθῃ μέχρι τῶν παραλίων τοῦ
Αἰγαίου, προκαταδικάζει ἀμετακλήτως τὴν
ἰδίαν ἐκτετατὴν ἐν τῇ Μεσογείᾳ ἰσχύν, ἥς ἄνευ
οὐδ' ἡ κατ' οἶκον ἐλευθερία εἶναι ἀσφαλής, ἀλλὰ

καὶ δικαίωμα ἡμῶν τῶν ἀδυνάτων, ἡμῶν τῶν
ἀδικουμένων εἶναι, νὰ ῥήξωμεν κραυγὴν ἀγα-
νακτῆσεως, διότι σιγῶσα καὶ βωδὴ ἡ Γαλλία
ἐν τοῖς ζητήμασι τῆς Ἀνατολῆς κατελήφθη
αἰφνης ὑπὸ παροξυσμοῦ μερίμνης περὶ τῆς
Ἀνατολῆς ταύτης καὶ ἐπιδεικνύει τὸ ἐνδιαφέ-
ρον τοῦτο ὡς νευρόσπαστον, οὗ ἄλλος ῥυθμί-
ζει τὰς κινήσεις. Διότι οὐδ' ὁ φωνογράφος αὐ-
τὸς θὰ ἠδύνατο πιστότερον τοῦ Δελκασσὲ νὰ
ἀποδώσῃ τὴν φωνὴν τῆς Ῥωσίας περὶ τῶν ἐν
Μακεδονίᾳ πραγμάτων.

Ἀπανταχοῦ τῆς χώρας ταύτης δὲν ἀκούου-
σιν οἱ Γάλλοι πρόξενοι καὶ οἱ Γάλλοι ἐν γένει
διπλωμάται ἡ οἰμωγὰς σφαζομένων καὶ καιο-
μένων Βουλγάρων. Ἀπανταχοῦ δὲν βλέπουσιν
ἡ ὄργανισμὸν ἐπαναστατικῶν τῶν Βουλγάρων ἐν
Μακεδονίᾳ καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐκ τῆς
ἐπαναστάσεως κινδύνου τῆς εἰρήνης τῆς Εὐ-
ρώπης, περὶ ἧς τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρεται ἡ
Γαλλία, δὲν εὐρίσκουσιν ἄλλους νὰ συμβουλευ-
θῶσιν ἢ τὸν Ἀνερ, τὸν Βούλγαρον πρωθυπου-
ρὸν καὶ τὸν Ζηνοβίου, τὸν Ῥώσον πρεσβευτὴν
ἐν Βυζαντίῳ. Μάτηρ ἡ ἑλληνικὴ διπλωμα-
τία δι' ἐπανεληλυμμένων ἐπισήμων αὐτῆς
ἀνακοινώσεων διεκτραγωδεῖ τὴν ἐλεεινότη-
την κατὰστασιν τῶν πληθυσμῶν τῆς Μακε-
δονίας ὡς ἀποτέλεσμα πολὺ μᾶλλον τῶν
βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ὅς αὐτὴ ἡ βουλ-
γαρικὴ κυβερνήσις ἐξοπλίζει, ἢ τῶν Τούρ-
κων χωροφυλάκων, μάτηρ ἐρχομένη εἰς
τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ κ. Δελκασσὲ καὶ
αὐτὸν τοῦτον ἐπανεληλυμμένως τοὺς ἐπισή-
μους καταλόγους τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν
διετρίαν δολοφονηθέντων Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν
ἀνάνδρων ὁργάνων, ἅτινα ἡ βουλγαρικὴ κυ-
βέρνησις ἐθήκεν ὑπὸ τὴν φαινομένην εὐθύ-
νην τοῦ Σαράφωφ καὶ Μιχαηλῶσκη, μά-
τηρ ἀπαριθμεῖ τὰ περποληθέντα ἑλληνικὰ
σχολεῖα, τὰς ἐμπροσθεῖσας ἑλληνικὰς ἐκ-
κλησίας, τοὺς βίᾳ ἐκδιωχθέντας διδασκά-
λους, τοὺς ἀπειλῶν ἀποσυρθέντας ἀπὸ
τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἱερεῖς! Οὐδὲν τού-
των συνέβη, οὐδὲν τούτων εἶδον ἡ ἡκούσαν
οὔτε ὁ κ. Κωνσταντίν, οὔτε ὁ κ. Βάπτσ, οὔτε οἱ
ἀξιότιμοι κύριοι Βουλνιέρ, ἀντιπρόσωπος τῆς
Γαλλίας ἐν Σοφίᾳ, καὶ Στέγγ, πρόξενος τῆς
Γαλλίας ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ὡ! πόσον συμπα-
θεῖς ἔγιναν εἰς τοὺς Γάλλους οἱ Βούλγαροι
κρεουργοῦντες τοὺς ἱερεῖς Ἑλλήνων καὶ δολο-
φονοῦντες τοὺς Ἀλεξάνδρου τοὺς ἀπογόνους
ἀξίους τῆς βουλγαρικῆς ἀγχόνης, διότι ἔχρουν
τὴν αὐθάδειαν νὰ διεκδικῶσι τὴν γῆν τῶν πα-
τέρων τῶν καὶ νὰ λατρεύσιν τὴν γλῶσσαν
τῶν προγόνων τῶν.

Ἀλλ' οἱ Βούλγαροι δὲν θὰ κατισχύσωσιν ἐν
Μακεδονίᾳ, ὡς δημοκρατικὴ Γαλλία! Τὴν πε-
ποιθήσιν ταύτην θάττον ἢ βράδιον θὰ κυρώ-
σῃ τὰ πράγματα, ὡς ἄνευ ἐξαίρεσεως ἐκ-
ρωσε τοῦτο ἡ ἱστορία, ὅτι τὴν ἰσχύν τὴν στη-
ριζομένην εἰς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀνηθικότητα
ἐσάρωσεν ἀνεπιστρεπτὴ ἡ πανσθενὴς πνοὴ τοῦ
δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας.

Τόσον συνοπτικῶς δὲν διαγράφονται ἐκ τῆς
βίβλου τῆς ζωῆς τὰ δίκαια τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ
ἐν Μακεδονίᾳ δίκαια τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι το-
σοῦτον βαθέως ἐμπεπηγμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
τῆς χώρας ἐκείνης καὶ ἔχρουν τόσην δύναμιν
ἀμύνης, ὥστε νὰ μὴ φοβηθῶσι τὰς περιτέχνους
καὶ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν Σλαύων ψευδολογίας
τῆς γαλλικῆς διπλωματίας.

Τοῦτο θ' ἀποδειχθῇ προσθέτως καὶ ἐκ τῆς
ὅσον οὕτω δημοσιευομένης κτανῆς τῶν Ἀγ-
ρίων βίβλου, ἐν ᾗ πολὺ πιθανόν εἶναι νὰ μὴ
εὕρωμεν θερμὴν, οἷαν ἔπρεπε, τῶν ἡμετέρων
δικαίων τὴν συνηγορίαν, ἀλλ' ἐν ᾗ ἀναποφεύ-
κτως ἡ ἀλήθεια δὲν θὰ εὕρῃ τοσοῦτον κατὰ-
φωρον ἔχθραν, ὅσην ἐν τῇ κτηνῇ βίβλῳ.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Καρία

Ἡ πόλις Μύλασα. — Συμπληρωτικά περὶ
αὐτῆς πληροφορίαι. — Λείψανα ἀρχαῖα.

τιτος σωζόμενα. — Καταγωγὴ τῶν ση-
μερινῶν κατοίκων τῆς πόλεως. — Κλίμα
αὐτῆς.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἀγαπήτὴ φίλε.

Ἐν τῇ προηγούμενῃ μου ἐπιστολῇ δὲν ἐξήντησα
τὰς περὶ Μυλάσων πληροφορίας. Διὰ τῆς παρού-
σης ἤδη ἔρχομαι νὰ συμπληρώσω αὐτάς.

Τὰ Μύλασα εἶναι σήμερον πενιχρὰ καὶ εὐτελὴς
πολίχνη παραβαλλομένη πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην
καὶ εὐκλεῆ πόλιν. Τῆς εὐκλείας ἐκείνης τραπὶ πρό-
κεινται τὰ πολλὰ καὶ ἀξέλογα μνημεῖα, ἅτινα σώ-
ζονται. Τοιαῦτα εἶναι τείχη μεγαλοπρεπῆ, στῆ-
λαι ἀναθηματικαί, μαυσωλεῖον ἐκκρίτου τέχνης
εὐτυχῶς κάλλιστα διατηρούμενον. Σίχεται εἰσέτι
καὶ ὑδραγωγεῖον, ὅπερ ἐκόμizεν ἀπὸ τριῶν ὥρων
ἀποστάσεως ἄφρονος καὶ διαυγέστατον ὕδωρ. Εἰς
ὁλόκληρον δὲ τὴν κοιλίαν τῶν Μυλάσων σοῦνται
εἰσέτι περὶ τὰς 150 στοάς, ἐφ' ὧν ὁ διοχετεύων εἰς
τὴν πόλιν τὸ ὕδωρ αὐλάξ.

Ἐκ τοῦ σχήματος καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ μαρτυριῶν,
οἷαι αἱ ἐπιγραφαί, ὁ τοῖχος τῶν στοῶν τούτων, οὐ
τὸ εὖρος εἶναι 1,50 [00] τοῦ γαλλικοῦ μέτρου, φαί-
νεται ὅτι εἶναι ἔργον ὀχι ῥωμαϊκόν, ἀλλὰ βυζαν-
τικόν, τῶν ἰουστινιανέων ἰδὴ χρόνων, διότι τότε
πρὸ πάντων ἤμασαν τὰ Μύλασα, χρησιμεύοντα
καὶ ὡς ἐπισκόπου τῆς ὅλης Καρίας ἑδρα. Ἐπιγρα-
φαὶ τινες καὶ ὁ Βίος τῆς οἰκίας Ξενίας, ἥτις οὐ μα-
κρὰν τῆς πόλεως ταύτης ἤσκητευσεν, μνημονεύουσι
καὶ τριῶν ἐπισκόπων ἁμαρτάντων κατὰ τοὺς χρό-
νους τούτους τὰ ὀνόματ' αὐτῶν Παῦλος, Κύριλλος,
Βασίλειος.

Ἀλλ' ἡ σημερινὴ κοινότης τῶν Μυλάσων εἶναι
δημιουργημὰ τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ δὴ ἔργον
κυρίως εὐγενὸς τινος ὀθωμανοῦ ἐκ Πελοποννήσου
καταγομένου καὶ καταφυγόντος ἐνταῦθα μετὰ τὴν
ἐπανάστασιν. Ὅπως πολλὴν τρέφον πρὸς τοὺς χρι-
στιανούς ἀγάπην καὶ τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν τιμιό-
τητα αὐτῶν ἐκτιμῶν ἐκάλεσε πρῶτος πολλοὺς τού-
των ἐκ τῶν γειτνιαζουσῶν νήσων καὶ συνέκισεν
αὐτοὺς ἐν Μυλάσῃ. Τὰ Μύλασα ἄρα εἶναι νεώ-
τερη κοινότης, νεοπαγῆς, παρὰ τὴν ἀσημνότητα δ'
αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν πάλαι ἀκμὴν ἱκανὴν
παρέχουσα παρηγορίαν εἰς τὸν μετὰ προσοχῆς με-
λέωντα τὰ πράγματα, ἂν ἀναλογισθῇ, ὅτι ὁ, ὅτι
ὑπάρχει σήμερον παρήχθη ἐκ τοῦ μηδενός.

Ζῇ εἰσέτι τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνου τούτου ὁ ἔγγυ-
νος Μεχμέτ βέης καλούμενος, τὴν αὐτὴν τοῦ πάπ-
που διασώζων πρὸς τοὺς χριστιανούς ἀγάπην, ἀλλ'
ἀτυχῶς ζῇ μακρὰν τῶν Μυλάσων καὶ δὲν δύναται
ἐπιτοπίως νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ πάππου του.

Ἡ Κῶς, ἡ Σάμος καὶ ἡ Κύπρος εἶναι αἱ τρεῖς
μητροπόλεις ἐξ ὧν ὠρμήθησαν οἱ σημερινοὶ Μυλα-
σεῖς. Κυριώτερά αὐτῶν ἐπαγγέλματα εἶναι τὸ τοῦ
κτίστου, τοῦ ὑδραυλοῦ, τοῦ ἀρτοποιοῦ, τοῦ μυλω-
τροῦ καὶ τοῦ καφεπώλου. Ἀλλ' ἀπὸ τίνος χρόνου
εὐτυχῶς ἐτρέψθησαν καὶ εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν
γεωργίαν, ἐκ τῆς τροπῆς δὲ ταύτης προσιωπίζομαι
πολλὰ τὰ ἀγχαῖα.

Ἡ γλῶσσα αὐτῶν, ὡς εἶπον, εἶναι ἑλληνικὴ.
Ἀλλ' ἰδιάζουσιν ἔχρουν τὴν προφοράν. Τὸ ταῦ
προφέρουσι μετ' ἐντάσεως, ὥστε ἦτο διπλοῦν, δι-
πλασιάζουσι δὲ ὁμιλοῦντες καὶ τὸ λ. Μετὰ παρε-
φθαρμένου δὲ τύπου διατηροῦνται παρ' αὐτοῖς καὶ
πλεῖστα ἀρχαῖα λέξεις.

Ἐκ τῶν ἄλλων φυλετικῶν στοιχείων οἱ μὲν Τούρ-
κοι ἀγνοοῦσι τὴν ἑλληνικὴν, οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ὁμι-
λοῦσιν αὐτὴν πάντες.

Τὸ κλίμα τῶν Μυλάσων εἶναι εὐκαεστῶτον καὶ
ὕγιενότατον. Μακρόθιοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, δὲν
σπανίζουσι δὲ οὐδ' οἱ ἐκατοντούσεις καὶ πολλοὺς
συναπτεῖ τις ἐν Μυλάσῃ γένοντος διασώζοντος
ἀκεραίας ἐν τῇ μνήμῃ τῶν τὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς
μαγάλως ἐπαναστάσεως. Εὐσμοῖ οἱ ἄνδρες καὶ
ὥραϊσι εἶναι αἱ γυναῖκες.

Εἰ καὶ ὀλιγώτερος ἡ ἀλλαχρῇ, ἀλλ' ὑπάρχει
φανατισμὸς τῶν συνοικούντων τοῖς Ἑλλήσι Μω-
μεθανῶν, ἱκανὸς νὰ διαταράττῃ ἐκάστοτε τὰς ὁμα-
λὰς σχέσεις καὶ τὴν ἀναγκαίαν ἀμοιβήν ἀγάπην
πρὸς τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὅλης χώρας. Ἀ-
ξιοθρήνητος τοῦτο ἀποδείξει ἐδόθη κατὰ τὸν παρ-
ελθόντα Δεκέμβριον 1902 ἐν ᾧ ἐπὶ τῇ πλειο-
πλίᾳ Μούγλων κειμένη. Ὁλόκληρος οἰκονομικὴ εὐ-
ρέθη ἀγρία ἐσφαγμένη. Ἀπεδείχθησαν δ' ὡς ὁρά-
σται Μωμεθανοί, οἵτινες ἀτυχῶς δὲν ἐμπεπρήθησαν
προβοῦμαι δὲ μὴ δὲν τιμωρηθῶσι ποτέ.

Ταῦτα, φίλε Κύριε, εἶχον νὰ γράψω ὑμῖν περὶ
Μυλάσων. Ἄν δυνάμην καὶ ἰδίᾳ ἀν' εὐκαιρίᾳ, θὰ
γράψω ὑμῖν καὶ περὶ ἄλλων πόλεων τὰς ἐντυπώ-
σεις μου.

ΕΛΠΙΣΩΜΕΝ ΕΠΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ.

Ἑλλήν ἱεράρχης ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξ ἐκείνων οἱ-
τινες ἀποτελοῦσι φεῖ! σπάνια, ἀλλ' ἀληθῆ τῆς ἐκ-
κλησίας, ὑπὲρ ἧς σιγατεύονται, καὶ τοῦ ἔθνους,
οὗ γνησιώτατα εἶναι τέκνα, σεμνώματα, γράφει τὰ
ἐπόμενα, ἅτινα πρέπει πᾶς Ἑλλήν νὰ ἀναγνώσῃ,
διότι δὲν εἶναι μόνον τῆς ἀληθείας φωνή, ἀλλὰ
κίνημα ἐλπίδων, λόγοι ἀληθινῶν προφητῶν ἐμ-
πνευσμένοι ἐν τῇ τῶν στιγμῶν ἐκείνων, καθ' ἃς
εὐτυχεῖς τινες θνητοὶ ἔρχονται εἰς μυστικὴν συνεν-
νόησιν πρὸς τὸ θεῖον καὶ ἀπὸ περιοχῆς ἐπὶ τῶν
ἀνθρωπίνων φιλοσοφούντες ἐξαγγέλλουσι τὰ ἀγνω-
στα τοῖς ἀφιλοσοφῆτοις καὶ ἐπιπολαῖος κρῖνοι
συμδυσόμενα.

Λέγει λοιπὸν ὁ φιλόπατρις ἱεράρχης.

«Τὰ καθ' ἡμᾶς ἐνταῦθα δὲν εἶναι ὁρί-
δινα, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὀφείλομεν νὰ εἰμεθα
δίκαιοι οἱ ἀδικούντες καὶ βαιοπραγοῦντες δὲν εἶ-
ναι οὔτε οἱ τοῦχοι ὑπάλληλοι οὔτε οἱ τοῦχοι κά-
τοικοι. Τὴν χώραν λυμαίνεται τὸ ἀρχεῖον βουλγα-
ρικὸν Κομιτάτον, καὶ βλέπει μερίσκει τὸν βουλ-
γαρικὸν σχολεῖον, μήπω τὰ μαθηματικὰ ἐδώλια
καταλιπόντας, οἵτινες κρυπτόμενοι ἐν τῇ βουλγα-
ρικῇ χωρίῳ ἐξορμῶσι κρύβδην καὶ δολοφονοῦ-
σιν ἀδύους καὶ ἡσυχούς πολίτας, ὡς τὰ πολλὰ δε-
θοδόξους Ἑλλήνας· ἂν καὶ οἱ ἡμέτεροι θελήσωσι
νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχὴν «ὀφθαλμὸν
ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», τότε
ὁμολογουμένως ἀναρχία πλήρης θὰ βασιλεύῃ κατὰ
τὰ ὄρατα Μακεδονικὰ ταῦτα μέρη. Μὴ δυνάμενοι
διανοητικῶς καὶ ἠθικῶς νὰ ὑπερβάλωσι τὸ ἔργον
τῆς ἡμερώσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν συνοίκων
πληθυσμῶν καὶ ἰδιαιτάτα τοῦ ἑλληνικοῦ, ὅστις καὶ
λόγω πληθυσμοῦ καὶ λόγω μορφώσεως, εὐρίσκε-
ται εἰς δυσθεώρητα ὕψη, ἔλαθον εἰς χεῖρας τὸ ἐγ-
χειρίδιον τοῦ δολοφόνου καὶ θέλουσι νὰ πληρώσω-
σιν αἱμάτων καὶ ταραχῶν τὸ ἔδαφος τοῦτο. Ἡμεῖς
ὑπομένομεν, διότι γνωρίζομεν, ἐκ τοῦ Ἀποστόλου
τῶν ἐθνῶν Παύλου μαθόντες, ὅτι «ἡ ὑπομονὴ ἡ κα-
τεργάζεται δοκιμὴν, ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα, καὶ ἡ ἐλπίς
οὐ κατασχύνει». Πέποιθα εἰς τὸν Θεὸν οὐ δὲν
θέλωμεν ἕως τέλους κατασχυνθῇ, διότι πιστεύω ἀ-
κράδαντως, ὅτι τὰ τοῦ κόσμου διέπει ἠθικὴ τάξις,
καὶ οὐ μὴ κατασχύνει ποτε ἡ βία καὶ ἡ κτηνωδία
τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, τῆς ἡμερώσεως καὶ
τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Θεὸς ἂς σκέτῃ καὶ ἂς εὐλόγῃ
τὰ ἔργα ἀπάντων ἡμῶν».

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

«Τὸ Πατριαρχεῖον ὡς μέλος τῆς διοικήσεως
τῆς τουρκικῆς πολιτείας. — Ἐπιρροὴ τοῦ
Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ Κράτει.
— Ἡ ἐξέλληνισις τῶν Σλάβων, Μουσουλ-
μάνων καὶ Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν
χρόνον τῆς ἐξεγέρσεως. — Ἡ μεγάλη
ιδέα καὶ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος. —
Ὁ Ὀρθόδοξος κλήρος καὶ τὸ σλαβικὸν
αὐτοῦ ποίμνιον. — Οἱ Ἑλλῆνες ἐν Μα-
κεδονίᾳ. — Διὰ τί μένουσιν οἱ Σλάβοι ὑπὸ
τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην;

Ἡ ἐφημερίς τῆς Κολωνίας ἐν τῇ τῶν
τελευταίων φύλλων τῆς πρωτῆς αὐτῆς ἐκδο-
σεως δημοσιεύει ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ ἐξῆς κύριον
ἄρθρον, ὅπερ ἐνταῦθα μεταφράζομεν, διότι ἐν-
διαφέρει τὸν ἑλληνικὸν κόσμον νὰ μαθάνῃ τὰς
προκαταλήψεις τῆς Δύσεως.

«Ἐν τῇ ποικίλῃ μίμῃ τῶν φύλων, αἵτινες
ἀποτελοῦσι τὸν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας, ἡ θρη-
σκία ἦτο μέχρι πρὸ δύο γενεῶν τὸ μόνον γνώρισμα
τοῦ χωρισμοῦ καὶ τῆς ἐνώσεως. Ἰσλαμισμὸς καὶ
Χριστιανισμὸς ἐξεδιόλου συγγένους κυριαρχίαν καὶ
ὑποταγὴν, ὁ ῥυθμὸς ἡθικῶν ἐκείνων ἐπίσης ἐνείκον
καὶ ἀποκλειστικόν, ὅπως ὁ μουσουλμάνος, καὶ εἶχεν ἕνα
μόνον ἀντιπρόσωπον ἀπέναντι τῆς τουρκικῆς πολι-
τείας, τὸν πατριάρχ

αυτοκρατοριών, ὅσοι εἶναι καὶ αἱ ἐφημερίδες. Ἐπὶ-
στη νῦν ὁ καιρὸς νὰ γνωστῇ ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἀλη-
θείᾳ τὸ σχέδιον τοῦτο, ἐκ τῆς παρὰ τῶν ἄλλων δὲ
Δυνάμεων ἀποδοχῆς αὐτοῦ θὰ δυνήθωμεν νὰ κρι-
νωμεν ποῖος ἄνεμος πνέει πρὸς τὴν Ῥωσικὴν
ταύτην ἐκστρατείαν. Ἄλλ' ἐκ πολλῶν ἐνδείξεων, ἃς
ἠρώσθημεν ἐκ διπλωματικῶν ἐν Ἑλλάδι κύκλων,
δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀνα-
γνώστας, ὅτι ἡ Ἀδριὰτις ὑπερμαχοῦσα προδήλως
τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων εὖρεν ἐν ταῖς περὶ
τοῦ σχεδίου διαπραγματεύσεσι πρὸς τὴν Ῥωσικὴν ἰσ-
χυρὸν ἐρεῖσμα τὰ ἑλληνικὰ ἐν Μακεδονίᾳ δίκαια
καὶ πολλὰς κατέβαλε προσπάθειάς, ὅπως μὴ ἀφῆση
ἀνταγωνιστὸν τὸ στάδιον εἰς τὰς φιλοσοφίαις
διαθέσεις τῆς Ῥωσίας. Τοῦτο εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι
θὰ ἀποκαλύψῃ ἡ ἐκτελεσθέντα δημοσίευσίς τοῦ σχε-
δίου.

— Τὸ ἔθνικόν πρακτορεῖον μετεβίβασεν ἐκ Κων-
σταντινουπόλεως ἀπὸ 27 Ἰανουαρίου τὸ ἐπόμενον
τηλεγράφημα. α' Ὁ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπηύ-
θυνε πρὸς τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ μητροπολίτας ἐγκύ-
κλιον, δι' ἧς προτρέπει καὶ ἐνθαρρύνει αὐτοὺς νὰ
τηρησώμεν ἡρεμον στάσιον καὶ νὰ μὴ πράξωσι τι
τὸ δυνάμενον νὰ ζημιώσῃ τὰ ἔθνικα συμφέροντα.
Ἐάν εἶναι ἀληθὴ τὰ τηλεγραφεύμενα, εἰς τοὺς γε-
νώσκοντας τὴν θέσιν τοῦ Πατριάρχου ἀπέναντι τῆς
Πύλης οὐδεμία ἀπομένει ἀμφισβησία, ὅτι ἡ ἐγκύ-
κλιος αὕτη προῆλθεν ἐξ αὐτῆς τῆς Πύλης, τοῦτο
δὲ εἶναι ἐνδεικτικὸν τῶν κρισίμων καιρῶν, οὓς καὶ
αὐτοὶ οἱ Τούρκοι συνηγοροῦντες ἤδη. Γνωστὴ δὲ
εἶναι ἡ στερεώτης μέθοδος τῶν Τούρκων εἰς τοὺς
τοιούτους καιροὺς τοῦ νὰ ἀντιτάσσωσι τὴν μίαν
φυλὴν τῶν δηκτικῶν κατὰ τῆς ἄλλης καὶ νὰ ἐνθου-
σιάζωσι τὰ δίκαια τῶν Τούρκων, διὰ νὰ κλονίζωσι
αὐτὸ τὸ οἰκονομικὸν τοῦ ὁμαστικῶν κράτους.

— Ἡ Πύλη διέφυσεν ἐπισήμως διὰ τῶν ἐν τῇ
ἐξωτερικῇ ἀντιπροσώπων αὐτῆς τὴν εἰδήσιν, ὅτι
διετάρχη ἡ ἐπιστολή τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.
Καὶ ἐν τοῖσις θὰ διαταχθῇ ἡ ἐπιστολή τοῦ αὐτοῦ
θάπτον ἢ βράδιον. Ἐκεῖ ὅθεν τὰ πράγματα ἡ εἰ-
μαρμένη.

— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπό-
λεως ἡ Πύλη κατήγγειλε πρὸς τὰς εὐρωπαϊκάς δυ-
νάμεις τὸ γεγονός, ὅτι ἐντὸς τῆς Βουλγαρίας κα-
ταρτίζονται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νέαι ἀνταρ-
τικὰ συμμορία ὑπὸ τὰς ὁρμὰς καὶ τὴν ἀνοχὴν τῆς
βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, ἵνα εισβάλωσι κατὰ τὰ
τέλη Φεβρουαρίου εἰς Μακεδονίαν. Τὰ πλείστα τῶν
συσμάτων τούτων θὰ σύγκεινται ἐκ 500 ἀνδρῶν,
δύο δὲ ἐκ χιλίων καὶ χιλίων πεντακοσίων, θὰ ἔχωσι
δ' ὅς κέντρον ἐνεργείας τοὺς νομοὺς Θεσσαλονί-
κης καὶ Ἀδριανουπόλεως. Ἐφ' ὅλῳ τούτων τῶν
πραγμάτων ἐπιστὰς τὴν προσοχὴν τῶν δυνάμεων
διαμαρτυρομένη κατὰ τῆς Βουλγαρίας. Παρὰ πᾶ-
σαν δὲ ἐπιστομὴν διὰφύκει ἡ Τουρκία ἐξακολουθεῖ
ἡρέμῃ συγκεντρώνουσα πολυάριθμον στρατὸν πρὸς
τὰ βουλγαρικὰ σύνορα.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀρχαὶ συνέσεως καὶ μετροπολιτικῆς πολιτικῆς ἐπέ-
πνευσαν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων μετὰ τὴν ἀδικον
καὶ ἀναιτιολόγητον ἀνύστασιν ἐκλογῆς νομιμοτάτης,
τῆς Αἰγύπτου. Αἱ ἐκλογαὶ Ἀλμυροῦ, Ἀνδρου, Βόλου,
Λοκοκοῦ, Θηβῶν, Ἰθάκης, Κερκυρας, Κορίνθου,
Κυθήρων, Κρανίας, Κονιόλης, Καλαμπάκας, Λα-
ρίσης, ἐπεκτελέσθησαν ἀνεμὸς ἐκλογῆς, ἐσταμάτησε
δὲ τὸ δικαιοκρινὲς ἔργον τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν ἐκλογὴν
Μαντινείας, ἧς ἐπιδιώκεται ἡ ἀκύρωσις διὰ τοὺς
τρεῖς ἀντιπολιτευομένους βουλευτὰς κ. Κωνσταν-
τόπουλον, Μανέταν καὶ Τριανταφυλλάκον, τέως
ὕπουρον τῶν Ἑσπερινῶν. Ἀπὸ τοῦ παρελθόν-
τος Σαββάτου ἡ συζήτησις ἐξακολουθεῖ καὶ σή-
μερον Τρίτην, ὅτε χαράσσονται τὰς γραμμὰς ταύ-
τας. Ὁ κ. Παπαναστασίου, βουλευτῆς ἀντικα-
τῆς τὴν κυβερνητικὴν πτέρυν, ἀνέπτυξε τὰς κατὰ τῆς
ἐκλογῆς τῶν τριῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, ἰδίᾳ τοῦ κ.
Τριανταφυλλάκου, ἐνστάσεις, ἃς ὁ τελευταῖος οὐ-
τος μετὰ πειστικότητος ἀντέκρουσεν. Αἰσθῆσιν δὲ
ζωηροτάτην παρήγαγον οἱ εὐθαρσείες λόγου, δι' ὧν
κατέστρεψε τὴν ἀρῶμεν τὸν εἰπὼν:

«Ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι τοῦ Κράτους μοι ἐπιτρέ-
πουν νὰ κατέχω τὸ βῆμα τοῦτο δὲν θέλω οὐδέ τις
ἐξ ἡμῶν νὰ μὲ θεωρήσῃ νόθον ἀντιπρόσωπον τοῦ
ἔθνους.

Καὶ ἐάντις τοιαύτην ἔχη γνώμην τὸν παρα-
καλῶ νὰ ψφίσῃ κατὰ τῆς ἐκλογῆς μου.

Ὁ ἐρεθιστὴς θόρυβος ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Μαντι-
νείας ἀνεμύνητο παρ' ἡμῶν, διότι τὸ ἀνελθόν εἰς
τὴν κερκίδα τῆς χώρας κόμμα τοῦ κ. Ἀηλι-
γιάννη ἐνόμισεν, ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ παρῇ ἡμῶς
ὡς ἀντικυβερνητικὸν καὶ ὡς ἔχοντες κρυφί-
ους σκοπούς.

Ἀκυρότατοι λοιπὸν τὴν ἐκλογὴν μου καὶ οὐδὲ
βεβαίω ἀπὸ τοῦδε, ὅτι μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἡμέ-
ρας θὰ εὐλόκωμαι καὶ πάλιν ἐν μέσῳ ὧν μετὰ
μεγαλειέρας πλειοψηφίας.

Τοὺς λόγους τοὺτους διεδέχθησαν ἡ ἀντιπολι-
τευσις καὶ τὰ θεωρεῖα διὰ ζωηρῶν χειροκροτη-
μάτων. Ἀς ἐλπίσωμεν, ὅτι αἱ ὕστεραι σκέψεις τῆς
συμπλευσέως θὰ ὡς οὐκ ἀποφύγει τῶν πρώτων
καὶ ὅτι δι' ἐκινουμένη καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη χάριν
τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ χάριν τῶν συμφερόν-
των τοῦ ἔθνους, εἴνεκα δὲν ἐπηρεάζονται διὰ τοι-
ούτων πολιτικῶν ἀνεκδιήξεων.

ΚΑΤ' ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ πληροφορίας μεγάλη ἐνέ-

νετο ἐφέτος ἐξαγωγή οἶνων τῆς νήσου Θήρας,
φθάσασα μέχρι 15,000 βαρελῶν. Τὸ ἐν τῇ νήσῳ
ὑπολειπόμενον ἀπόθεμα ὑπολογίζεται εἰς 10,000
βαρελάς.

ΑΘΟΥΡΩΣ μὲν, ἀλλὰ δραστηριώτατα ἐπιδιώ-
κει τὴν συντέλειον τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐθνικαύτου
αὐτῆς σκοποῦ ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μάρ-
κου Ἀραγοῦμης ἐπιτροπὴ πρὸς ἰδρυσιν ἀνδριάντος
τοῦ ἀειμνήστου ἡμῶν οὐτογράτου Κωνσταντί-
νου Παλαιολόγου. Τὸ κατ' αὐτὰς δημοσιεύσας
ἐπέμπεον δελτίον εἰσφορῶν ἀναγράφον νέας εἰσ-
φορὰς ἐράνων ἀνερχομένων εἰς 7,284 δρ. καὶ
ἀναβιβάζον τὸ ὅλον μέχρι τοῦδε συλλεχθέν ποσὸν
εἰς δρ. 34,636.19 ἀποτελεῖ τρανὸν πειστήριον,
ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀνεκδιήχθη διὰ τῶν ἐργῶν
ἀνταξίας τοῦ ὑψηλοῦ ἐκτελέματος.

Ο ΕΝΤΑΥΘΑ ἀνταποκριτῆς τῆς ἀγγλικῆς
«Σημείας» καὶ μετ' αὐτὸν πάντες οἱ ἀνταπο-
κριταὶ ξένων ἐφημερίδων περιέγραψαν ἰδίᾳ τη-
λεγραφήματα πρὸς τὰς ἐφημερίδας αὐτῶν τὴν
ζωηροτάτην ἀγανάκτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ἐπὶ
τῇ δημοσιευθείσῃ κτηνίᾳ τῆς Γαλλίας βιβλίου. Τη-
λεγραφήματα δ' ἐκ Λονδίνου παριστᾶσι τὸν ἀγ-
γλικὸν τύπον ὡς μὴ ἀποκρύπτουσα τὴν ἐπὶ τούτῳ
χαρὰν τοῦ.

Ο ΤΥΠΟ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Τ. τοῦ
Διαδόχου Πανελληνίου Συνδέσμου κατὰ τῆς φθί-
σεως ἐξέδωκε πλῆκας, ἐφ' ὧν εἶναι ἀναγεγραμμένα
ὅριστα παραγγέλματα πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῆς
φθίσεως. Τῶν πλῆκων τούτων τὸν ἐν Ἀθήναις
Συμβούλιον τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου ἱκανὰ
ἀντίτυπα ἀπέστειλε πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κρά-
τους. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσπερινῶν δι' ἐγκυ-
κλίου τοῦ παρεκάλει αὐτοὺς, ὅπως διατάξωσι νὰ
ἀναρτηθῶσι καταλλήλως καὶ ὅσον ἐνεστί σκοπι-
μότερον ἐν τοῖς δημοσίαις καὶ δημοτικαῖς γκα-
φείοις, ἐν τοῖς σχολείοις, ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς
σταθμοῖς καὶ ἀλλοῦ, ὅπου ἤθελε κριθῇ ἀναγ-
καίον. Προσέθηκε δὲ, ὅτι περὶ τὸν κρίνει νὰ ἐμ-
νεύσῃ καὶ αὐτῆς τῆς σπουδαιότητος τῆς ἀποστο-
λῆς τοῦ Πανελληνίου κατὰ τῆς φθίσεως Συνδέ-
σμου, διότι τοῦτο ἐπράξε καὶ κατὰ τὸν παρελ-
θόντα Ἀπρίλιον.

Ο ΕΝ Ἀλεξανδρίᾳ ὁμογενὴς κ. Γ. Κανισκέ-
ρης δι' ἐπιστολῆς τὸν πρὸς τὸν πρόγονον Νικό-
λαον προσεφάρθη ν' ἀνεγείρῃ δι' ἰδίαν ἐξόδον,
ἐν τῶν περιπτέρων τοῦ ἐν Φαλήρῳ Ζωολογικοῦ
Κήπου. Τὴν προσφορὰν τοῦ γενναίου δωρητοῦ ἀπο-
δεξάμενος προθύμως ὁ Πρίγκιψ, ἔσπευσε νὰ εὐ-
χαριστήσῃ τὸν κ. Κανισκέρην, διὰ τῆς ἐπομένης
ἐπιστολῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1902.

Εὐγενέστατε κ. Κανισκέρην

Μετὰ ζωηρὰς εὐχαριστήσεως ἔλαβον γνώσιν τῆς
ἐμετέρας εὐγενεῖς διαθέσεως, ὅπως προσέλθῃτε
καὶ ὑμεῖς ἀργὸς εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κήπον καὶ
συντελέσῃτε εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν
αὐτοῦ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐνὸς ἐκ τῶν περιπτε-
ρων, ὧν ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκη οὗτος. Ἐκφράζω
ὕμιν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν γεν-
ναίαν ὑμῶν ταύτην δωρεάν, λογιζομαι εὐτυχὴς
βλέπων, ὅτι τοιαύτης τυγχάνει ἐκτιμήσεως καὶ
ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν τὸ κοι-
νωφελέστατον ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβον νὰ φέρω εἰς
φῶς.

Ἀξέσπετε, εὐγενέστατε κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν
τῆς ἰδιαζούσης ὑπολήψεός μου.

Νικόλαος

ΚΑΤΑ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Συγ-
κλήτου τοῦ Πανεπιστημίου ἐλήφθη ὁριστικῶς ἡ
ἀπόφασις τῆς ἀνεγέρσεως νέου Ἀνατομικοῦ διὰ
τὰς σπουδὰς τῶν φοιτητῶν τῆς Ἱατρικῆς. Κατὰ
πρότασιν τοῦ κ. Πρωταίως ἐνεκρίθη κοινὸν ὅλον
30 χιλιάδων δραχμ. διὰ τὴν ἀγορὰν γηπέδου εἰς
τὸ Γουδὶ πρὸς ἀνέγειναι τοῦ νέου Ἀνατομικοῦ.
Ἐπίσης ἐνεκρίθη ποσὸν 300 χιλ. δραχμ. διὰ τὴν
δαπάνην τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἀνατομικοῦ.
Ἀνεκινώθη εἰς τὴν Σύγκλητον, ὅτι ὡς γήπε-
δον κρίνεται καταλλήλως τὸ πλῆστον τοῦ Νο-
σοκομείου τῶν Παιδῶν καὶ παρὰ τὴν δημοσίαν
ὁδὸν χάρος ἐκ δέκα περίπου στρεμμάτων.

Ἡ σύνταξις τοῦ σχεδίου ἀνετέθη εἰς τὸν ἀρχι-
τέκτονα κ. Κολιωνίτην καὶ τὸν μηχανικὸν τοῦ
Πανεπιστημίου κ. Ζερβόν. Τὸ ἔργον δ' ἀνοικο-
δομηθῇ κατὰ τὰ ἐν Παρίσι καὶ Βερολίνῳ λει-
τουργοῦντα Ἀνατομικά τὰ ἐκεῖ Πανεπιστημίων,
θὰ εἶναι δὲ ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλειέτερα καὶ μεγαλο-
προσέστερα ὑπάρχοντα ἐν Ἑλλάδι οἰκοδομήματα.
Ἡ Σύγκλητος ἐπίσης ἀπεφάνισεν νὰ ἐκποιήσῃ
τὸ γῆν ὑπάρχον κτήριον μετὰ τοῦ οἰκοπέδου, τὰ
χρήματα τῶν ὁποίων θὰ διατεθῶσιν εἰς τὴν ἀνε-
γερσιν τοῦ νέου Ἀνατομικοῦ.

Τὸ νέον Ἀνατομικὸν μόλις μετὰ ἐν ἔτος θὰ
εἶναι ἑτοιμον.

ΤΗΝ παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν τῇ
αἰθούσῃ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας καὶ παρόντος
τοῦ προέδρου αὐτῆς, τῆς Α. Β. Τ. τοῦ Διαδόχου
ἡ λογοδοσία τῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπ' αὐτῆς
πεπραγμένων.

Ὁ κ. Π. Καβαδίας γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας
ταύτης καὶ γενικὸς ἐφόρος τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ
Κράτους ἐξέθετο τὰ ἀνασταφικὰ ἔργα τῆς Ἑται-
ρείας διηγήσας πρῶτον περὶ τῶν ἐν Σάμῳ ἀνα-
σκαφῶν, ἃς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνέλαβεν
ἡ Ἑταιρεία πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας,
τοῦ λαμπροῦ δηλ. καὶ μεγαλοπροσέστατον ἐκείνου
ναοῦ, ὅστις ἦτο τὸ ἐθνικὸν μνημεῖον τῶν κατὰ
τὴν Μικρὰν Ἀσίαν Ἰωνῶν καὶ ὁ μέγιστος τῶν
ναῶν τῆς ἀρχαιότητος. Ἐκ τῶν μέχρι τέλους τοῦ
ἔτους ἀνασκαφῶν, εἶπε, ἐδείχθη, ὅτι ὁ ναὸς οὗ-
τος εἶχε δύο σειρὰς κίονων κατὰ τὰς μακρὰς πλευ-
ράς, ἦτο δηλ. ναὸς διπλῆτος ἀμφιπρόστυ-
λος. Ἀπολύτως ἐξέστηκεν ἐν συντομίᾳ τὰ ἀπο-

τελέσματα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνασκαφῶν, ἦτοι τῶν
ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἐλευσίνῃ, ἐν Σουνίῳ, ἐν Χαίρω-
ναις καὶ ἐν Θέρμῳ, ἐν Μυκῆναις καὶ ἐν Ἐπι-
δαύρῳ, ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Ἐρετρίᾳ καὶ ἐν Σέσκλῳ
τῆς Θεσσαλίας καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Τῶν ἀνασκαφῶν τούτων σπουδαιώταται ἰδίως
ἦσαν αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἐνεργηθεῖσαι, αἵτινες ἐφε-
ρον εἰς φῶς εὐρήματα προϊστορικῆς ἐποχῆς πρω-
τοφανῆ ἐν Ἑλλάδι. Αἱ ἐν Χαλκιδί ἀνασκαφαί
ἦσαν κατὰ ταῦτα κυρίως σπουδαῖαι, ὅτι ἐφερον
εἰς φῶς μέγα πλῆθος χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν κο-
σμημάτων, αἱ δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀνασκαφαί ἀπε-
κάλυψαν τὸ ἱερὸν τοῦ Νομίου Ἀπόλλωνος καὶ
ἐφερον εἰς φῶς πολλὰ καὶ καλὰ ἀγαλμα-
τια καλλίστης τέχνης, καὶ σπουδαῖαν χαλκὴν ἐπι-
γραφὴν ἐν ἀρκαδικῇ διαλέκτῳ. Περὶ πασῶν τῶν
ἀνασκαφῶν τούτων ἀνέγνω περιλήψιν τῶν ἐκθέ-
σεων τῶν ἐνεργησάντων αὐτὰς μελῶν τοῦ Συμ-
βουλίου καὶ ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων, τῶν κ. κ. Γ.
Νικολαΐδου, Κ. Μυλωνᾶ, Α. Σκιά, Β. Στάη, Γ.
Σωτηριάδου, Γ. Παπαβασιλείου, Χρ. Τσούνη
καὶ Κ. Κουρουνιδίου. Διὰ μακρῶν δὲ σχετικῶς
ὁμιλήσε περὶ τῶν ἐν Φιγαλί ἀνασκαφῶν καὶ ἐρ-
γασίαν, ἃς αὐτὸς διηύθυνεν. Σκοπὸς τῶν ἐργασιῶν
τούτων ἦτο, εἰπε, ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ περὶ τὸν ναὸν
τοῦ ἐπισκοπεῖον Ἀπόλλωνος γῶρου, ἡ ἐπιστημο-
νικὴ ἐξακριβώσις τῶν περὶ τὸν ναὸν τούτου, ἡ
ἀνακάλυψις τοῦ βλίκου τοῦ ναοῦ καὶ ἡ διὰ τού-
του ἀνοικοδόμησις τοῦ ναοῦ.

Τὸν ἐπὶ τῶν ἀποκρίσεων, εἶπε, καὶ ἀργίον
ὀρέον τῆς Ἀρκαδίας ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' οἱ
ἀρχαῖοι ἐξελάμβανον ὡς τὸν καλλίστον ναὸν τῆς
Πελοποννήσου μετὰ τὸν τῆς Τεγέας, ἐπισκεφθεὶς
ὁ ἄρχ. τῇ 1805 διεκρίνετο, ὅτι ἐν τῇ σωρείᾳ τῶν
περὶ αὐτὸν λῆθον ἐσώζετο ἕκαστος σχεδὸν τὸ ὅ-
λον αὐτοῦ οὕτως, ὥστε ὁ ναὸς θὰ ἦτο δυνατόν
ν' ἀνεγερθῇ καὶ λέξῃ τὴν προτέραν αὐτοῦ μορ-
φήν, ἂν ἐλευθερωθῇ ποτε ἡ Ἑλλὰς καὶ οὕτως
ἀνακτησθῇ αὕτη «πλοῦτον καὶ ἱερὴν, φιλοκαλίαν
καὶ ἐπιστήμην».

Τοῦτο τὸ ἔργον, εἶπε, τὸ ὁποῖον ὁ Ἄγγλος
περιηγητὴς ἐπροφίτησε καὶ τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκτέ-
λεσιν προσέδωκε αἱ τῆς ἐλευθεροθησόμενης Ἑλ-
λάδος, ἀνέλαβον ἀπὸ τοῦ λήξαντος ἔτους νὰ ἐκτε-
λέσῃ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία, ἐχθροῦσαν δ' ἐφ' ἱκανὸν
αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐργασίαι. Ἐξήρτηκεν
εἰς τὰς πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ ἁγίου τῆς
Χαίρωναιας γενομένης σπουδαιότητας ἐργασίας
ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων
κ. Γεωργίου Σωτηριάδου.

Ὡς ἐμφαίνεται δὲ ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας
ταύτης ἐκδοθέντος φυλλαδίου περὶ τοῦ ἀπολογι-
σμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς, τὰ μὲν ἐσοδα
ἀνῆλθον ἐν ὅλῳ εἰς 359,309.30 δρ. τὰ δὲ ἐξόδα
εἰς 395,720 δρ. ποσὸν ὅπερ κατεβλήθη ἐκ τοῦ
κεφαλαίου τῆς Ἑταιρείας, ὅπερ ἀνῆλθεν κατὰ τὴν
31 Δεκεμβρίου εἰς 513,694.74.

Αἱ ἡμερήσιαι ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν, ὅτι
ἤλθε κατ' αὐτὰς εἰς Ἀθήνας Βούλγαρος τις πρό-
κτωρ σκοπῶν νὰ καταρτίσῃ ἐνταῦθα σάμα ἐπα-
ναστατῶν, ὅπως εἰσβάλῃ εἰς Μακεδονίαν. Τὸ πρό-
σωπον τοῦτο προῆλθεν εἰς προσηλυτισμὸν ἀπλοῦ-
κῶν Μακεδόνων ἐργατῶν καὶ ἰθαπάνων ἀφειδῶς
χρήματα. Ἄλλ' ὑποπτοὶν καταστὰν εἰς τὴν ἀστυ-
νομίαν ἀπέδρασε καὶ μετέβη εἰς Θεσσαλίαν, ἐνθα
ἐπεδόθη εἰς τὸ αὐτὸ ἔργον.

Ο ΟΝΟΜΑΤΙ καὶ πράγματα ἐν Πορτ-Σαῖδ τῆς
Αἰγύπτου πατριωτικῆς συνδέσεως νέους ἀπέστειλεν
ἐράνους ἐκ χρυσῶν δραχμ. 1040 ὑπὲρ τοῦ ἑθνικοῦ
στόλου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Κ.
Καραπάνου, ὅστις θὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τὸ ἀξιολύ-
μητον Προεδρεῖον τοῦ συλλόγου τούτου τὰ πρέ-
ποντα εἰς τοιοῦτους φιλοπατρίδας ἀνδρας.

ΚΑΤΑ τὰς πληροφορίες, ἃς παρέχονται τὰ ἐν
Ἀθήναις ἐγκατεστημένα πρακτορεῖα περιηγητῶν,
ἀναμένονται κατὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα καὶ τὸν Μάρ-
τιον περὶ τοὺς δεκακοχιλίους, ἔξονον περιηγητῶν.

ΚΑΤΑ τὰς ἀνακοινώσεις, ἃς ἐποίησε πρὸς τὸ
διοικητικὸν συμβούλιον τῆς ἐταιρείας τοῦ σιδηρο-
δρομοῦ Ἀθηνῶν ὁ διευθυντὴς τῆς κατασκευῆς αὐ-
τοῦ κ. Ρισερὸλ, ἐπιδείκνυται ὅτι ὁ σιδηρο-
δρομος οὗτος συντελεσθήσεται ταχύτερον τοῦ διὰ τῆς
συμβάσεως καθορισθέντος χρόνου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ Συμβούλιον τῆς ἐταιρείας
τῶν σιδηροδρομῶν Θεσσαλίας δι' ἀναφορὰς τοῦ
πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσπερινῶν ἀνεκοίνωσεν
ὅτι ἡ ὑπὸ κατασκευὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Ἀσ-
χυνίων Μηλέων μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχέ-
του ἰουλίου θὰ εἶναι περατωμένη, ἡ δὲ βραδύτης αὕτη
προσέκρινεν ἕνεκεν ἀναμνηστικῶν τῶν τοῦ ἐδάφους
διὰ τὴν κατασκευὴν τεχνικῶν ἔργων.

ΕΝΕΚΑ πολλὰς ὁδὸς ἀναβάλλομεν διὰ τὸ προσ-
εχὲς τὴν ἐξακοσίωσιν τῆς περὶ Μακεδονίας με-
λέτης ἡμῶν.

Η ΥΠΟ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς
ἐκλείπει ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ
τοῦ Παναγίου τάφου περικυβερτάται τὸ ἔργον τῆς
κατέθηκεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον δραχμὰς 16,
013.50.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Πατρί-
δα καὶ Ἡλείας κ. Ἀλέκιος θέλει ἀνακοινώσῃ τὸ λαν-
εχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα εἰς τὸν κ. Δήμαρχον
δι' ἐγγράφου, ἀποσταλῆσθαι ἐντὸς τῆς ἐξομῆ-
δος ταύτης.

ΕΝ τῇ συναδέλφῳ Ἐπιτροπῇ δημοσιεύονται δη-
λώσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως περὶ τοῦ Μακεδο-
νικοῦ ζητήματος, αἵτινες ἀνεκοινώθησαν εἰς τὸν δι-

ευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴν γενομένην ἐξομ-
μαδιαίαν ἀναφορὰν. Ἡ Α. Μ. συνέστησε τὰ ἐξῆς
πρὸς τὸν κ. Γενήραρχον:

Νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν σας καὶ νὰ παρα-
κολοθῇ βῆμα πρὸς βῆμα πάντα τὰ κινήματα
τῶν ἐνταῦθα Βουλγάρων, πρὸς τοὺς τοὺς δὲ νὰ φρον-
τίζετε νὰ μὴ παρὰσῶσιν ὁ κόσμος εἰς συζητή-
σεις καὶ ἐκδηλώσεις ἀκαίρους, αἵτινες οὐδόλως ὠφε-
λοῦσιν ἡμᾶς ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ Μακεδονικὸν ζή-
τημα.

ΕΚΤΟΣ τῆς ἐξενεχθείσης γνώμης ὑπὸ τοῦ πρω-
θυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη, γράφει ἡ «Σφαῖρα» Πει-
ραιῶς περὶ διοχευτέσεως ὕδατος εἰς τὸ λεκανοπέδιον
τῶν Ἀθηνῶν πρὸς